

- at der er tale om et nyt publikum, til hvilket værket overføres/kommunikeres, dvs. et publikum, som ophavsmanden til værket ikke har taget i betragtning, da han godkendte dets anvendelse i form af overføring til almenheden/kommunikation til offentligheden, medmindre den efterfølgende overføring/kommunikation sker under anvendelse af en specifik teknisk fremgangsmåde, der er forskellig fra den oprindelige overføring/kommunikation, og
 - at det ikke er uden relevans, om den pågældende udnyttelse sker med vinding for øje, samt om denne almenhed/offentlighed er modtagelig for brugerens overføring/kommunikation og ikke blot er »fanget« ved et tilfælde, hvorved dette ikke er en ufravigelig betingelse for, at der foreligger en overføring til almenheden/kommunikation til offentligheden?
- 2) Skal spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger en overføring til almenheden/kommunikation til offentligheden i tilfælde som det i hovedsagen omhandlede, hvor operatøren af et rehabiliteringscentrum i sine lokaler installerer fjernsynsapparater, hvortil denne overfører et fjernsynssignal og dermed gør fjernsynsudsendelserne tilgængelige, vurderes på grundlag af begrebet »overføring til almenheden« i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29 eller begrebet »kommunikation til offentligheden« i artikel 8, stk. 2, i direktiv 2006/115, når de fjernsynsudsendelser, der er gjort tilgængelige, berører ophavsrettigheder og ophavsretsbeslægtede rettigheder tilhørende en lang række berørte parter, herunder komponister, tekstforfattere og musikforlæggere, men også udøvende kunstnere, fremstillere af fonogrammer og ophavsmænd til litterære værker samt disses forlag?
- 3) Foreligger der i tilfælde som det i hovedsagen omhandlede, hvor operatøren af et rehabiliteringscentrum i sine lokaler installerer fjernsynsapparater, hvortil denne overfører et fjernsynssignal og dermed gør fjernsynsudsendelserne tilgængelige, en »overføring til almenheden« i henhold til artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29 eller en »kommunikation til offentligheden« i henhold til artikel 8, stk. 2, i direktiv 2006/115?
- 4) Såfremt spørgsmålet om, hvorvidt der i tilfælde som det i hovedsagen omhandlede foreligger en overføring til almenheden/kommunikation til offentligheden i denne forstand, besvares bekræftende: Opretholder Domstolen da sin praksis, hvorefter der i tilfælde af radioudsendelse af beskyttede fonogrammer til patienter i en tandlægepraksis (jf. dom SCF af 15.3.2012, C-135/10 ⁽³⁾) eller lignende institutioner ikke foreligger en overføring til almenheden?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22.5.2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167, s. 10).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/115/EF af 12.12.2006 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret (EUT L 376, s. 28).

⁽³⁾ EU:C:2012:140.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Apelacyjny w Warszawie (Polen) den 9. marts 2015 — Biuro podróży »Partner« Sp. z o.o. sp. komandytowa i Dąbrowa Górnicza mod Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

(Sag C-119/15)

(2015/C 198/24)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Biuro podróży »Partner« Sp. z o.o. sp. komandytowa i Dąbrowa Górnicza

Sagsøgt: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan anvendelse af vilkår i almindelige forretningsbetingelser, som indholdsmæssigt svarer til vilkår, som er erklæret ulovlige i en retskraftig dom, og som er optaget i registret over ulovlige vilkår i almindelige forretningsbetingelser, i lyset af artikel 6, stk. 1, og artikel 7 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 1 og 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/22/EF af 23. april 2009 om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser⁽²⁾, for så vidt angår en erhvervsdrivende, som ikke var part i den sag, der endte med optagelsen i registret over ulovlige vilkår i almindelige forretningsbetingelser, anses for en ulovlig handling, som i lyset af national ret udgør en praksis, der skader forbrugernes kollektive interesser, og som derfor berettiger til idømmelse af en bøde i en national forvaltningssag?
- 2) Er retten i anden instans, til prøvelse af hvis dom der kan iværksættes kassationsappel som reguleret i den polske retsplejelov, i lyset af artikel 267, stk. 3, TEUF en ret, hvis afgørelser ifølge de nationale retsregler ikke kan appelleres, eller er Sąd Najwyższy (højesteret), som har kompetence til at behandle en kassationsappelsag, en sådan ret?

⁽¹⁾ EUT L 95, s. 29.

⁽²⁾ EUT L 110, s. 30.

Appel iværksat den 16. marts 2015 af Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkiras, Casino Rodos, Porto Carras AE og Kazino Aigaiou AE til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 8. januar 2015 i sag T-58/13, Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkiras, Casino Rodos, Porto Carras AE og Kazino Aigaiou AE mod Europa-Kommissionen

(Sag C-131/15 P)

(2015/C 198/25)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkiras, Casino Rodos, Porto Carras AE og Kazino Aigaiou AE (ved advokat S. Pappas)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, Den Helleniske Republik og Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP)

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 8. januar 2015 i sag T-58/13, Club Hotel Loutraki m.fl. mod Kommissionen, ophæves i sin helhed.
- Kommissionens afgørelse K(2012) 6777 endelig af 3. oktober 2012 vedrørende statsstøtte SA.33 988 (2011/N) — Grækenland — regler for forlængelse af OPAP's enerettigheder til at drive 13 hasardspil og tildeling af enelicens til drift af 35 000 videolotteriterminaler for en periode på ti år annulleres.
- Europa-Kommissionen, Den Helleniske Republik og Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Appellen er rettet mod Den Europæiske Unions Rets dom af 8. januar 2015 i sag T-58/13, Club Hotel Loutraki m.fl. mod Kommissionen, hvorved Kommissionen blev frifundet for appellanternes påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2012) 6777 endelig af 3. oktober 2012 vedrørende statsstøtte SA.33 988 (2011/N) — Grækenland — regler for forlængelse af OPAP's enerettigheder til at drive 13 hasardspil og tildeling af enelicens til drift af 35 000 videolotteriterminaler for en periode på ti år.